

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 101 stemmer (S, V, KF, SF, CD, RV, FP og KRF) mod 12 (DF og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 244: Forslag til lov om ændring af lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og lov om afgift af svovl. (Sikring af hjemmel til fritagelse af brændsel til elproduktion efter elliberaliseringen).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 4/5 99. Første behandling 12/5 99.

Betænkning 19/5 99. Anden behandling 25/5 99. Tillægsbetænkning 26/5 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg tror, at selv om jeg havde været medlem af Folketinget i 20 år, ville jeg ikke have oplevet noget i retning af det, jeg har oplevet her med lovforslag nr. L 244, hvor der er så forskellige vurderinger af virkningerne af forslaget.

På den ene side har vi regeringen og skatteministeren, som siger, at dette forslag er nødvendigt, og at det vil sikre lovhjemmel til at give fortsat afgiftsfritagelse for den del af brændslet, der går til elektricitetsfremstilling. Det vil altså sige, at hvis lovforslaget ikke bliver vedtaget, kommer der flere penge i statskassen, for så skal der betales mere fra kraftvarmeværkerne. Og så har vi på den anden side en række kommuner med Århus og Odense Kommuner i spidsen, og flere har henvendt sig: Randers, Esbjerg, Kalundborg og Aalborg. De siger, at dette lovforslag medfører afgiftsforhøjelser, og

det betyder, at varmepriserne i de store provinsbyer vil stige ganske betragteligt.

På den ene side har vi altså regeringen og ministeren, som siger, at formålet med forslaget alene er at sikre lovhjemmel til at fortsætte praksis, og på den anden side har vi altså kommunernes vurdering. Det har været umuligt at nå til bunds i denne sag, men vi har dog efter konservativt pres fået Kammeradvokaten til at vurdere en del af den juridiske substans i forslaget. Kammeradvokaten har sagt, at lovforslaget er nødvendigt, hvis man skal fortsætte praksis og fortsat give afgiftsfritagelse for den del af brændslet, der går til produktion af el, og det bøjer vi os for. Det var der nemlig også usikkerhed om.

Men vi må have lov at spørge: Hvad nu, hvis f.eks. landets næststørste by, hvor borgmesteren er Socialdemokrat, og hvor rådmændene og hele bystyret er enige på tværs af partiskel, får ret i, at den aftale, man har indgået den 1. januar 1999, er lovlig og gældende, også i afgiftsmæssig henseende? Hvad så? Med lovforslaget her har man jo låst den afgiftsmæssige situation fast i forhold til sidste år, da der var en anden aftale. Hvordan vil regeringen agere? Hverken Elprisudvalget eller Told og Skat har anfægtet denne aftale, så der er nogle løse ender, som ikke er blevet afklaret endnu. Hvad vil regeringen gøre i en sådan situation?

Jens Peter Vernersen (S):

Hr. Frank Dahlgaard startede sit indlæg med at tilkendegive, at hr. Frank Dahlgaard ikke havde oplevet noget lignende i sine år her i Folketinget. Vi er mange, der ikke har oplevet noget lignende, også uanset at dette lovforslag giver en præcis afklaring af, hvordan retstilstanden vil være fremover.

Jeg vil godt henvise til tillægsbetænkningen, hvor skatteministeren har tilkendegivet, at lovforslaget ikke bevirker ændringer af det afgiftsniveau, som allerede er fastlagt. Lovforslaget vil således ikke i sig selv kunne begrunde forhøjelser, og den praksis, der allerede findes, oprettholdes derfor uændret. Denne praksis er som bekendt i øjeblikket påklaget af Århus Kommune til Landsskatteretten, og den praksis er der givet garanti for, hvis Århus Kommune får medhold, så lovforslaget griber ikke ind i den verserende klagesag. Som det også fremgår, vil en endelig dom, som underkender Skatteministeriets synspunkter i afgiftsmæssig henseende, medføre en forpligtelse for myndighederne til